

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

LAS NOVEDADES

CLAVÉ, 8 : GRANOLLERS

EXTENSO SURTIDO en Camisería, Corbatería, Gorras, Cuellos, Puños, Ligas, Tirantes, Ropa blanca y Géneros de Punto

PRECIO FIJO

Todos los compradores son obsequiados con elegantes tarjetas perfumadas

Bar La Bohemia

CENTRE DE SPORTS

ESPECIALIDAD EN SODAS
Y BEBIDAS DE TODAS CLASES

VENTA DE VINOS, LICORES
Y CHAMPAGNES

SERVICIO DE RESTAURANT
SABADOS Y DIAS FESTIVOS

Precios económicos
Calle de la Palma, 17

El éxito del empréstito

Ha constituido un magnífico acierto para el gobierno y de una manera muy particular para el preclaro ministro de Hacienda, don Santiago Alba; sin que pueda ser negado por nadie, ni aún apelando a los más extraordinarios sofismas.

Jamás se hiciera en país alguno, un empréstito en condiciones más desfavorables que el realizado recientemente; las circunstancias habían acumulado de tal modo dificultades, que no podía soñarse con mayor conjunción de obstáculos para un mediano éxito.

Parecía todo dispuesto para que triunfase el espíritu pesimista que se quiere suponer reinante, y, apesar de ello, el empréstito ha sido cubierto veinte veces, sin que hayan sido obstáculo ni los anuncios de huelga general, ni la suspensión de las garantías constitucionales, ni siquiera las enormísimas dificultades que la guerra europea ha de ir aumentando, en sus repercusiones, sobre España.

Ese cúmulo de circunstancias desfavorables no ha sido suficiente para que el crédito del Estado español sufra la menor merma y el éxito de la operación financie-

ra demuestra que el dinero que siempre tuvo fama de medroso, nada teme en los momentos actuales.

No es necesario, efectivamente, forzar mucho la memoria para recordar los tiempos en que bastaba la existencia más o menos real de una partida carlista para que el pánico determinase una enorme baja en las cotizaciones de fondos públicos, y hasta tal punto llegó esa estrecha relación que podemos llamar político económica, que hubo quien hizo profesión de preparar *partidas*, sin más finalidad que la realización de una productiva jugada de Bolsa.

Si a los hombres de aquellos días — tan próximos — se les hubiese dicho que España, en momentos como los actuales, podría cubrir veinte veces un empréstito de mil millones de pesetas, seguramente habrían tachado de iluso a quien tal dijera; y, sin embargo, el hecho se ha dado y en la circunstancia más desfavorable, de ser una lucha económica la que, con acción muy marcadamente política, aquellos que para fines muy particulares quieren erigirse en directores de la clase trabajadora, pretendieron entablar.

Estos hechos son lo bastante

elocuentes para demostrar que la política liberal ha logrado convertir España en país definitivamente constituido, rectificando la idea de Galdós, al afirmar «que nuestra patria vivía en perpetuo período constituyente». Y el resultado de la operación financiera realizada, demuestra hasta qué punto la parte más medrosa del país tiene conciencia de que esa constitución es definitiva.

Jornada muy gloriosa para el gobierno y singularmente para la figura más relevante del mismo, el eminente economista y joven ministro de Hacienda fué la del 31 del próximo pasado marzo.

Els altres

Són els que, defugint tota responsabilitat que pugui derivar-se dels seus actes, cerquen d'aprop seu qualsevulga que, mitjansant soldada, més o menys crescuda, els serveixi d'*instrument* per a les seves conveniències particulars.

I, mentres ells, capdevaners d'una, més que partit, partida, tenen bon cuidat en complir sos deures envers el municipi, avaren als seus, a aquells que'ls donen una setmanada per a que puguin presumir de *rentistes*, i aquests infelïços són els que en descobert forçosament han de sofrir l'acció de la justícia,

Els cabdills del moviment contra l'honrada gestió de l'actual consistori, bé prou que han cuitat a pagar el repartiment, però això no vol dir que no's procurin *instruments* que fassin el paper de morosos i de víctimes (?), tot de una peça.

Hérois d'una protesta sistemàtica, no's proposen res més que entorpir la bona marxa de l'ajuntament, sens que'ls importi perjudicar, amb tant sospitosa actitud, els interessos de la nostra vila.

El repartiment de l'any 1916, aprovat pel vot unànim de l'ajuntament i junta municipal, no's protesta perquè puga adoleixer de qualques defectes, no; deu ésser anul·lat per la senzilla raó de que foren els amics d'en Torras els que l'aprovaren.

Han volgut fabricar un estat d'opinió semblant al de l'any 1915. I, no n'hi ha poca de diferencial!

El repartiment d'en Tardá's protestava per la senzilla raó de que'l poble estava persuadit de que bona part de les pessetes a recaudar, servirien per a *reforç* de butxaques particulars; mentres que ara, no hi há ningú capaç de sospitar sisquera, de l'empleu que's donen als cabals que entren a la Casa de la Vila.

En el repartiment d'en Tardá, ens trobem que'ls més significats amics nostres, als que semblava que se'ls volia comprar el silenci, se'ls assignaven quotes proporcionalment molt inferiors a les que'ls correspon en el repartiment del 1916.

¿No és això prova evident de l'immoralitat que entran yava'l sosdit *reparto* i causa més que justificada de la campanya sostinguda?

I no és solament en aquest assumpte en el que'ls enemics de Granollers surten a la *palestra*.

Tot-hom aplaudí l'acord de l'ajuntament de construir noves aceres en els carrers d'en Clavé i de la Palma.

Es innegable que és una millora digna de lloança per part de tots els bons granollerins. Doncs, bé; ja tenim un *instrument* en dança. En Canal, *el de la colecta*, s'oposa terminantment a que s'acabin les aceres per la senzilla raó de que *no li dona la gana*. I com que, més o menys, és propietari d'una de les cases afectades per la reforma...

El que no estigui en el secret, li faran rodar el cap, actituds tant estranyes han poró nosaltres, i la major part dels nostres convívius, que saben de sobres que'l secret estriba en que no con-

sentim ni consentirem mai que amb els cabals del poble, s'afartin una colla de subjectes, ni augmentin les seves riqueses una «raó social» de *vius*; bé prou que comprenem l'actitut dels *altres*.

Tortadas

Les «Tortadas», serán l'especialitat de la nova Pasticeria LA LYONESA :: ::

En Josep Umbert y Ventura ha mort!

Aquesta és la trista notícia que'ns van transmetre ahir els avenços moderns, que, volant com el pensament de l'home, de la mateixa manera i amb la mateixa rapidesa ens donen una alegria, com ens innoven una punyenta i amarga tristors.

Casi bé no hauríem de dir res de l'home bó, virtuós i modest que acaba d'assolir la pau eterna, perquè aquí casi bé'l coneixia tot-hom.

El senyor Josep, com tots els seus coneguts li deien, era fill de Sant Feliu de Codines; i de senzill obrer que fou de la casa Torras, amb son treball, amb sa constància i amb sa honradesa ha aconseguit una fortuna de la que, segons notícies, en participaran els pobres de aquesta població d'una manera veritablement esplèndida.

Còm ens plau a nosaltres, que som uns enamorats de la nostra vila, el poder donar compte de que hi ha qui's recorda, bo i no essent-ne fill, d'aquest troç de cel tant blau i d'aquest cercle de montanyes, blavoses totes, que envolten aquesta vall tant hermosa i tant feconda!

Còm beneiràn a son benefactor els pobres malalts i assilats que hagin de gaudir de l'almoïna que per a ells ha deixat aquell home tant bó i tant senzill que ja està fruit el sòn dels justos!

Quantes llàgrimes podrà eixugar, quantes amargors podrà endolcir; quants consols podrà portar als esperits atribulats dels que, bregant en aquesta vida per heure un moç de pà per la vellesa, han caigut defallits abans d'assolir-lo!

Còm ens plau, repetim una altre vegada, que hi hagi qui's recordi dels nostres caiguts en l'honrosa lluita per la vida!

Al saber la trista nova i amb ella la generositat confortadora per als nostres pobres, del que en vida ja admiravem i amb quina amistat ens honoravem des de que va posar els seus primers telers a Palou, ens hem convençut de que la nostra simpatia, de que la nostra admiració per aquell home que s'enfadava quan el tractavem de senyor, no era pas endebades i que bé mereixia el *senyorío* qui ha sigut tant bo i ha tingut per als desvalguts aquesta bona hora, consignant en la seva darrera voluntat la deixa que'ls granollerins li agrairem per sempre, no sols per la seva importància, que és molta; sino perquè així demà pot-ser tingui imitadors la seva generositat.

Bé, molt bé ha fet l'ajuntament acordant, en sessió d'ahir vespre, anar en corporació a rebre les despulles de l'honorable Umbert que, per a ésser enterrat en sa vila nadlua, passaràn avui, a les sis de la tarde,

Bé, molt bé ha fet l'ajuntament en perpetuar el record de l'amic dels pobres, acordant donar el nom del generós patrici, que — així'l podem considerar des d'ara — al carrer que fins avui ha portat el nom de l'Aurora.

I, bé, molt bé faràn els granollerins que vagin a acompanyar, a son pas per a nostra vila, el cos inanimat del que tant s'ha recordat de les nostres miseries, sobre tot tenint en compte que no era fill de Granollers.

Rebin, doncs, la familia i en particular els seus nevots l'Esteve Roca, i l'Enric, l'Esteve i en Josep Deu, el més sentit condol que'ls dona, en nom d'EL DEMÒCRATA,

Un granollerí

Tot plegat... aigua calenta

Hem rebut la següent nota del nostre *agent secret* Pytry:

«Estic *al tanto*. Aquesta tarde surto amb la comissió, a veure al senyor governador

Viatge i berenar-sopar, tot de *baldivia*... ¡Val la pena! Tinc de company al cridaire *Miru*. Li prenc la cabellera, sense que se'n do ni compte.

Esteu tranquils, que us enviaré nota detallada de tot el que passi.»

© ©

Complí com un bon noi, en Pytry, i amb gust publiquem ses notes, que no dubtem interessaran a nostres llegidors.

Parla ell:

El passat dilluns, els capitosts d'«Acció Granollerina» varen llevar-se dematinet... i obeint a la consigna acordada, començaren a visitar cases, fent la *lleva* per a anar, aquella tarde, cap a la capital, a visitar a l'excel·lentíssim senyor governador de la província, en demanda de... què? Ni ells, pobres, ho saben!

En la seves visites, varen tenir un èxit. Els *micos* que recolliren són prou per a fer un bon paper, aquests animalets, en qualsevol col·lecció zoològica.

Més, havia d'anar-se a Barcelona, fossin els que fossin.

I en el tren de tres quarts de dugues sortí la comissió redemptora del nostre poble.

Ens fixàrem que, convençuts del paperet ridícol que feien davant de Granollers, anaven tots ben poc satisfets.

© ©

I arribaren a la capital. Allí'ls esperava'l diputat, partidari del cèlebre *marge*.

En realitat, solament ell és capaç d'acompanyar, davant d'un governador, a la tant desaprensiva comissió, sense sentir enrogir ses galtes, ni escrúpols de consciència.

© ©

Integraven la comissió, entre altres personatges de menor quantia, el famós cacic de la cama curta; el no menys conegut i valent demana, *Ratón Pelao*; l'il·lustre autor de «L'home funest»; el futur i indiscutible arcalde de Manresa; en Pólvora, que abans feia de burot; un Zalamero; l'ex-comptador de fondos muni-

DOLÇOS

Les classes més excel·lents. Prompte podran comprar-se a la Pasticeria LA LYONESA.

cipals; en Max-Linder, jove ex-depositari dels esmentats fondos; el que, durant l'arcaldia del seu pare, va fer d'arcalde petit i d'administrador. d'arbitris; en Són Dolça i ex-quefa de policia, tot d'una peça; aquell salvatge que com més me'l miru, més por li tinc; el fuster i orador, cantador elegiac de les bondats del seu pare i Sanyó, en Barangé; l'ex-estadà de l'Assil Durán; els aspirants a regidor, senyors Net i Morató; el filarmònic Kaplitzka; el fideuet prim; el subjecte de les ulleres negres, l'ex-regidor gasista i uns quants inactius més, que desaprensivament els titllaren d'obriers, corrent el perill de que'ls obrers de debò, els honrats obrers, se querellin contra d'ells.

© ©

Ja en el Govern Civil, comanats pel senyor del marge, i davant del senyor governador, aquell prengué la paraula, exposant-li'ls desitjos de la sospitosa comissió.

Demanaren... la lluna; i el senyor Morote, els desenganyà amb molta finura i molta diplomacia, dient-los que al reparto de 1915 no s'hi podia fer res; i que, respecte al del 16, ell no tenia cap inconvenient en recomanar al ministre d'Hisenda que's despatxés aviat el recurs que hi havia pendent, assegurant-los que podien quedar tranquils, tota vegada que en les altes esferes es feia sempre justicia.

A més, el senyor governador significà al sanyó del marge, davant de la comissió de marras i sense que allò volgués significar un palmetaço, que quan se feien recursos contra repartiments, era necessari acompanyar al mateix els rebuts comprovant haver satisfet el que se li posava al recorrent, per a evitar, de tal manera, que l'opinió pública'ls titllés de malpagadors.

I, res més.

Señores, adiós!

© ©

En aquell moment, trencà les files en Són Dolça, i estirant la levita al senyor governador li demanà una audiència privada.

El senyor Morote, tot atent i fent mitja rialleta accedí als desitjos d'en Castillejos.

Passaren al seu despatx particular, i allí...

© ©

Com a resultat de l'audiència privada abans dita, corren rumors de que dintre poc quedarà vacant la quefatura de policia de Barcelona i serà nomenat quefe superior en Nofre Castellet.

¡I diga-li tonto!

© ©

A les set sortí la comissió cap a Granollers. ¿Satisfets? No; cúa llevats.

A l'arribar aquí, els 42 anaren en correcta formació al centre d'«Acció Granollerina», havent-se d'escoltar pel camí més d'una frase d'aquelles que fan enrogir les galtes, dites per la gent conscient del nostre poble, que només veia, en aquella passada, la dels pertorbadors i causants de la ruína de Granollers.

PYTRY

Estampes i Recordatoris

PRIMERA COMUNIO

Impremta GARRELL : Clavé, 25

XIRINOLES

Fa dies que corre amb insistencia'l rumor de que'l magatzemista de grans, senyor Guitet i altres senyors són dissidents d'«Acció Granollerina».

Pot-ser a última hora s'haurà convençut de que no'ls era convenient anar amb certes companyies.

¡Vale más tarde que nunca!... I ens en alegrem...

BOMBONS

i Caramellos de classes immillorables.— LA LYONESA : Plaça Perpinyà, 11

El dia 26 del passat mes de març tingué lloc, en el local d'«Acció Granollerina», una gran vetllada teatral.

L'entrada fou per rigurosa invitació.

Havent-nos enterat a temps, donàrem les oportunes ordres a aquell cèlebre espieta que tanta rabia fa a en Serra, i tot tranquillois esperàrem els aconteixements.

A mitja nit, nostre diligent espieta — que sempre està al tanto — feu arribar a nostres mans la següent nota:

Celebrada la comedia. Representóse la escena de la recaudación con éxito mediano, pues sólo se recaudaron 11 barés y unos ochavos morunos.

El respetable, sale escamado

Los directores del cotarro, desalentados.

Total, «nada entre dos platos».

PYTS».

¡Pobres «accionistes», que mals que'ls veig!

© ©

El diumenge a la nit va haver-hi soroll a «L'Alhambra».

¿El motiu, pregunten? Doncs que, per ficar-se, com sempre, allí on no'l demanen, privaren l'entrada a l'escenari del teatre de dita societat, a l'autor de «La mistela calenta».

¡Reminyons, quin mico! El pobret autor no s'ho podia acabar! Elll, ellll, elllll veure's privat d'entrar a l'escenari!

Per poc se fereix. Sort de que'! varen tenir un quart d'hora de cap a l'aixeta de l'aigua freda, si no... R. I. P.

¡Veus, Met, el que té ésser tant manella?

© ©

Ens consta que'ls honrats i pulquèrrims Serra i Dachs i Josep Tardà denunciaren a la Hisenda, la propietat de nostre estimat amic Francisco Torras, per suposada ocultació de riquesa.

Are anem bé! A pagar tot-hom el que li pertoquil

¡Duro y a la cabeza!

© ©

En Barangé està tot enfutismat. Ell no capí l'alcanç de la reunió de marras i deixà fer al travieso Tardà; i are que veu la jugada, s'esperuça, exclamant:

— ¡M'han ben fumut!

¿Com voleu que jo denuncií, si jo... si jo, honradament hauria de denunciar-me a mi mateix?

¡Gangues de l'ofici, Pep!

© ©

S'apropen les eleccions municipals, i els eterns aspirants a regidors es belluguen que és un contento.

En Serra i Dachs — segons rumors — vol anar per el districte tercer.

Vull demostrar a tot Granollers, diu, que...

...per a fer papers ridícols no té rival, diem nosaltres.

I si no, ¡al temps!

© ©

No volem anar amb males companyies. No volem portar al nostre costat a gent que no inspira confiança al poble. Havem de llençar aqueix lastre, si no, estem perdent miserablement el temps. (Aquestes paraules foren dites per un dels «accionistes» en plena reunió el dia 26 del corrent).

Al cap d'un ratet, en petit comitè exclamava en Tardà. Res està vist que'm voleu arreconar a mí, que tants sacrificis he fet per tots vosaltres; més, tingueu en compte que jo no'm deixo arreconar.

I a veure'l guapo que posarà'l cascabell al gat!

¡Bravo, valiente!

Nyich

Ha cridat de debò l'atenció que a la passada que, presidida per en Barangé, en Tardà i en Serra i Dachs, va anar a Govern Civil, no hi figuressin els senyors Coma, Puigrodón i Deu (concellers) Viladecans, Pedrals, Huguet, Guitet, Estrany i d'altres significats polítics.

SECCION OFICIAL

Alcaldía de Granollers

En la «Gaceta» de Madrid correspondiente al día 24 del mes último se publica la R. O. siguiente:

«1.º Se amplía, por última vez, hasta el 31 de Mayo próximo el plazo para que los mozos del reemplazo de 1917 y agregados al mismo, así como a los que se les termine la prórroga de ingreso en filas, puedan acogerse a los beneficios del capítulo 20 de la vigente ley de Reclutamiento, pudiendo también optar en el mismo plazo por acogerse a la cuota de 2,000 pesetas los que disfruten de la 1,000, pertenecientes a las indicadas situaciones, y verificando, si así lo desean, el ingreso completo de las expresadas cuotas de 1,000 ó 2,000 pesetas.

«2.º Hasta la indicada fecha se amplía igualmente el plazo para que puedan abonar los segundos y terceros plazos de la cuota militar, los que hayan dejado de ingresarlos en las épocas reglamentarias.

«3.º A los que en 31 de Mayo próximo no hayan verificado el ingreso de los segundos y terceros plazos vencidos de sus cuotas, por los Jefes de los Cuerpos a que pertenezcan se les hará aplicación de los preceptos del artículo 471 del Reglamento para la aplicación de la ley de Reclutamiento, tanto si pertenecen al cupo de filas como al de instrucción»

Lo que se hace público para conocimiento de los interesados.

Granollers 4 de Abril de 1917

El alcalde,

F. Torras Villà

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS

BANCAOperaciones de **BANCA** de todas clases
:: Negociación y cobro de efectos de comercio :: Emisión de
cheques :: Órdenes de Bolsa :: Negociación y cobro de cupones**FERNANDO PALAU**

Corresponsal del Banco de Barcelona (Sucursal 1) y Banco Hispano Americano

Calle San Roque, 10
Granollers**ALERTA! ALERTA! ALERTA!**Se ofrecen en esta población aguas minerales como procedentes de los manantiales **VICHY CATALAN**, sin serlo.Llamamos la atención de los consumidores para que no se dejen sorprender y para que se fijen bien en las botellas que les ofrezcan, puesto que las de los manantiales **VICHY CATALAN** llevan tapones, cápsulas, precintos y etiquetas con el nombre «Sociedad anónima **VICHY CATALAN**», y, por lo tanto, dejan de proceder de dichos manantiales las que no los lleven.**CASA GARRELL**
IMPRESA

CLAVÉ, 25

GRANOLLERS

LA PERFECTA

SOCIEDAD ANÓNIMA

LEGÍA LÍQUIDATodas las señoras piden **LA PERFECTA** por ser la única que blanquea y no quema la ropa.

Premiada con diploma de honor en la Exposición celebrada últimamente en el Tibidabo.

DE VENTA : Droguerías, Colmados, Ultramarinos y Comestibles.

Despacho: San Gil, 17 : BARCELONA

**NUEVO
RHIN**El mejor RESTAURANT
El mejor CAFÉ6 : Ronda de San Pedro : 6
BARCELONA

DISPONIBLE

GORRAS

Últimas novedades

Precios económicos

Antonio Villá
Calle Clavé, 23 Granollers